

ματα, ν' αφήσωσι τὸν Κοσσονάρον, τὸν τὸν χρησίμον εἰς τὴν
θέσει του, ἀρίνοντα ταυτὸν ὄνον καὶ εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον
ἕνα τοῦτο ἔγκαπην καὶ δι' οὐρικόν του τῦρον, καὶ μὴ ἀποτάλ-
λοντες εἰς τὴν βουλήν μίσητον καὶ ἕνα ὄνον καὶ περιπλόν.

ΚΑΛΩΣ ΤΟΝ

Καλῶς τον τὸν Ροδόλφον μετὰ τῆς Στεφανίας
εἰς τὰς ἱοσταφάνους καὶ κλασικὰς Ἀθήνας.
Ἔρχεσαι, κύρ Ροδόλφε νὰ ὄῃς τὰ χῶματά μας,
τοὺς πόθους, τοὺς σκοπούς μας καὶ τὰ ὄνειράτά μας,
νὰ ὄῃς κι' αὐτός ὁ τόπος σὰν τί καπνὸ φουμάρει,
καὶ ἂν θὰ συμπαρήσουν μαζί μας αἱ Μαγυάροι.

Ποσῶς μὴ μᾶς νομίζης μηδαιμοῦς ἀνθρώπους,
ἐκτός τῆς πρωτευούσης ἔχομεν κι' ἄλλους τόπους,
ἔχομεν καὶ τσαπράζια, τσαρούχια καὶ μελιθία,
ἔχομεν καὶ τοῦ Ἀρματρογῆ ὡς καὶ τοῦ Κροῦπ κανόνια,
ἔχομεν καὶ τὴν Κίχλα, ἔχομεν καὶ τὴν Κίσσα,
καὶ μερικαίς φρεγάταις... ψυχὴ μου ἴσ'τὰ Πατῆσα!

Μὰ καὶ καββαλαρία δὲν ἔχομε ὀλίγη...
τρεῖς Γάλλοι τοὺς στρατοὺς μας ἀναδιοργανόνουν,
μέλλον εὐρὺ εμπρός μας καὶ μάχιμον ἀνοίγει,
καὶ ὄλων μας τὰ στήθη γὰ πύλεμον φουσκόνουν.
Ἔχομεν τέλος τόσας πολεμικὰς δυνάμεις,
καὶ σκέψου, κύριέ μου, τί διάβολο θὰ κάμης.

Ἰδὲ τὸν Παρθενῶνα, ἰδὲ καὶ τὸ Θησεῖον,
ἰδὲ τὸ ἕνα κι' ἄλλο ἐξακουστὸν Μουσεῖον,
τὰς ἀκεφάλους Νίξας, τὰν Μικηῶν τὰ πλούτη,
τὰς Πυρκαυθῆκας τοῦ Στρέφη καὶ Δουρούτη,
ποῦ κάθε τόσο σπήτια γαρμίζουσε καὶ βράχους,
καὶ σκέψου ἂν θὰ κάμης τοὺς Ἕλληνας συμμάχους.

Ἐδῶ, μεγάλη Πρίγκηψ, εἰς ἑποιο μέρος σκάψης,
μῖαν ἀρχαίαν δόξαν ἀμείως θὰ ξεθάψης.
Δὲν εἶν' αὐτὸ τὸ χῶμα σὰν τὸ δίκῳ σὰς στεῖρον,
κι' ἂν ἀπαντήθης πλῆθη ξηγιάνων κι' ἀναπήρων,
σκέψου πῶς εἶ' ἡ δόξα ὁ μόνος θησαυρὸς μας,
καὶ πῶς ἡ φτώχεια πάντα ὑπῆρξε σύντροφός μας.

Ἰδὲ σταὺς κερφενέδες ἑλληνοκαϊδῶν στίφη!
ἀγέρωχος καθένας τὸν μύστακά του στρῆφει
κι' ὄλους αὐτοὺς ποῦ βλέπεις καὶ πίνουν ναογελέδες,
μὴν τοὺς νομίζεις, πρίγκηψ, ποσῶς παρακεντέδες.
Ὅλοι αὐτοὶ κατέχουν ἑστὴ κρινωμῖα θέσι,
κι' ἀκτιπροσώπου κάλλη καθένας θὰ ἐκθέσῃ.

Ἰδὲ Ἀκαδημίας τριγύρω ἐκ μαρμάρων,
οἰκόπεδα καὶ γαίαις κι' οἰκοδομὰς μεγάρων.
Ἰδὲ τραπέζας τόσας καὶ γυμναρογανίτας,
ἐφημεριδογράφους, κλητῆρας καὶ μεσίτας.
Καὶ εἶλας πάντων, πρίγκηψ, ἰδὲ τὴν Κορκαῖδα,
καὶ ὄλην τὴν ἀρχαίαν καὶ νέαν μας πατρίδα.

Καὶ ὄλ' αὐτὰ ἴσ'τὰ λέμεθ' νὰ ἀνεύχαις
ποῦ, πρίγκηψ, ἡμιώθης τὸν πόδα νὰ πατήσῃς,
κι' ἂν ὄντως ἡ Αὐστρία συμμάχους τῆς μας θέλῃ,
παῖε καλά... εἰ δ' ἄλλως καθόλου δὲν μας μέλλει.
Ἦγία μόνον νὰ νῆ στο Στάμμα καὶ στο κόμμα,
καὶ συμμαχός μας θὰ νῆ το Σιάμ ἀκόμα.

SOUBIS.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Δι' ἀπαρτίαν μεταθέσεις, αἱ ἄδειαι, αἱ προεξοφλήσεις μισθῶν,
ἀπὸ τῶν δεσφύων, αἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀφείδεις εὐκολοῖαι ἢ καταδιώξεις
καὶ ὄλας τὰς παντοῖα τεχνάσματα, ὅσα μηχανάται ἐξουσία ἀ-
πορροῦν, ἡ εὐχὴς θέσεις νὰ διεκδικήσῃ τὴν διατήρησίν τῆς,
εἶνε τὰς ἡμέρας ἐξοφλήσει τι ἀνήκουστον. Ἡ προβλεπομένη αὕτη
ἀναστάσις δὴλ' εἰς τὴν διοικήσεως καὶ δὴλ' εἰς τὴν κοινωνίας εἶνε ὁμο-
λογουμένως λίαν εὐχάριστος, διότι καθιστᾷ προφανῆ καὶ εἰς τοὺς
μᾶλλον ἀπλοϊκοὺς τὴν σήμασίαν τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς 11
Φεβρουαρίου, οὗτινος τὸ ἀδεντικὸν κείμενον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν
ὕστερων, διερμηνεύθη ὡς ἐξῆς: «Δυνάμει τοῦ ἐρθροῦ 37 κλπ. τοῦ
Συντάγματος... ἐπιτρέπομεν ὅπως ἡ λειτουργία τοῦ Συντάγματος
καὶ τῶν νόμων σταματήσῃ ἐπὶ τρεῖς μῆνας χάριν τοῦ κυβερνώ-
τος κόμματος».

Εἰς ὑπουργικὸς συσχετίζων τὰς μεγάλας στρατιωτικὰς ἐπιδεί-
ξεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν μετὰ τὰ ἀγγελῶμενα περὶ προσεχοῦς πο-
λέμου μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας ἔλεγεν ὅτι ὁ Τρικούρης ἐν
τῇ διπλωματικῇ μεγαλοφυίᾳ τὸν δὲν ἀπέκλειψεν νὰ προσπαθῆσῃ νὰ
ναμιεῖ καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν γιννοτομαχίαν ταύτην, ἀκολουθῶν
τὸ παράδειγμα τοῦ Καβούρ. Ἡ διερχὴς ἀκρινοδοσία τοῦ ἔθνους
ἀφ' οὗτο ἀνήλθεν εἰς τὴν κέρσησιν ὅσα πρῶθυπουργὸς ἀποδει-
κνύει τὴν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸ ἄθος τοῦτο τῶν θαλασσινῶν ἀγά-
την του.

Καὶ πρὸ τῆς διαλύσεως καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν οἱ φίλοι καὶ αἱ
ἐφημερίδες τῆς κυβερνήσεως δὲν ἀρίνον τὴν παραμικρὰν εὐκαιρίαν
ὅπως διαθεβαίνωσι τὸν κόσμον ὅτι καὶ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλο-
γὰς ἢ ἐπιτυχία αὐτῶν ἔσται καταπληκτικὴ καὶ ἀναμνησθήτης,
διότι ὁ λαὸς παρ' ὄλα τὰ φαίνόμενα ἀγαπᾷ τὴν κυβέρνησιν. Πρὸς
καταφανέστεραν καὶ τρανυτέρων ἀποδείξειν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου
καὶ φημῶσιν τῶν ἀντιπρονοῦτων αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ κρῖνοῦσι καλὸν
νὰ μεταδῶσιν αὐτοπροσώπως πρὸ τῆς ἐκλογῆς διαδοχικῶς εἰς τὰς
ἐπαρχίας των.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Σαραβάς, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν
βακουριῶν ἐπιτροπῆς, ἠυδύκησεν ἐπὶ τέλους νὰ ὑπέβαλλῃ τὴν πα-
ραίτησίν του. Ἀφορμὴ τοῦ ἐκπληκτικοῦ τούτου γεγονότος ἐννοεῖ-
ται ὅτι εἶνε ἢ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καθόδος αὐτοῦ ὡς ὑ-
πουργικὸ ὑποψηφίον. Ἐφ' ὧ καὶ ἡ κυβέρνησις ἐκρίνε καλὸν νὰ
ἐφοδιάσῃ αὐτὸν καὶ μετὰ μίαν ἐκφρασιν τῆς ὑψηλῆς εὐαρεσκείας τῆς.
Δυστυχῶς μεθ' ὄλα ταῦτα τὰ πῶλυμα ἐφόδια ἢ ἐπιτυχία τοῦ κ. Σα-
ράβα δὲν φαίνεται ἵσαφ πιθανῆ, ἀφοῦ αὐτὸς οὗτος ἐκήρυξεν ἐξυτὸν
ἀπὸ πολλῶν ἐν τῇ περιφήμῳ ἐκείνῃ ἐπιστολῇ του πολιτικῶν ῥά σ μ α.

Ὁ ἀντισταναγατάρχης κ. Κώστος, καλὸν θὰ ἦτο ὅταν πάλιν
πέμψῃ ἐκ μέρους τοῦ τάγματός του, συγχρητήρια ἢ συλλυπητή-
ρια τῷ Βασιλεῖ, διὰ τὴν παραίτησιν τῶν κελαιδῶν, ἢ τὴν ἀνάρρη-
σιν νέων ὑπουργῶν, νὰ συμβουλευεταί ἐν συλλυπητήριον, καὶ τοὺς
ἀνδρας οὗς διοικεῖ, καὶ νὰ πρὸσκαλῇ περὶ τούτου τακτικῆν φηροφα-
ρίαν, ἐννοεῖται μυστικῆν, πρὸς νομιμοποιήσιν τῆς δεδομένης αὐτῶ
ἐκαστοτε ἐξουσιοδοτήσεως.